

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2593

гр. София, 07.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в закрито заседание на 07.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **2893** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба вх. № 10577 от 07.04.2020 г. по описа на АССГ от М. А. И., чрез адв. В.Г. с адрес: [населено място], [улица] вх.В ет.8 ап.22 за спиране изпълнението на решение № 1040-21-171 от 19.02.2020г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-00671571 от 31.10.2019г., издадено от ръководителя на контрол по разходите на ДОО, с което е разпоредено да се възстанови от лицето недобросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 22.06.2017 г. до 21.02.2018г. Ответникът - директор на ТП на НОИ С. град, не изразява становище по искането.

На основание [чл. 118а, ал. 2 КСО](#), за да прецени основателността на искането за спиране изпълнението на административния акт, съдът взе предвид следното: От представените по делото с административната преписка писмени доказателства се установява, че е издадено разпореждане № РВ-3-21-00671571 от 31.10.2019г., от ръководителя на контрол по разходите на ДОО. Разпореждането е обжалвано по реда на [чл. 117, ал. 2 от КСО](#), като с решение № 1040-21-171 от 19.02.2020г. на директора на ТП на НОИ С.-град, обжалваното разпореждане е потвърдено.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

С разпоредбата на чл.117а от КСО законодателят е предвидил предварително изпълнение на разпорежданията по чл.117, ал.1, т.2 от КСО, а с разпоредбата на чл.118 а от КСО е предвидил и предварително изпълнение на решенията на ръководителя на териториалното поделение на НОИ за същите разпореждания и е допуснал такова изпълнение по силата на самия закон. Не съществува пречка лицето

да иска спиране на изпълнението на посочените решения на съответния ръководител на ТП на НОИ, с които се потвърждават разпореждания по чл. 117, ал.1, т. 2 от КСО, по съдебен ред при спазване на условията по чл.166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК, тъй като в КСО няма установена забрана за съдебен контрол. Искането за спиране по арг. от чл. 166, ал. 2 от АПК може да се прави при всяко положение на делото до влизане в сила на решението. Доколкото въз основа на посоченото разпореждане е разпоредено възстановяване на суми, получени от жалбоподателят като парично обезщетение поради общо заболяване за него е налице правен интерес да иска спиране, т.е искането му за спиране на предварителното изпълнение подадено в хода на висящо оспорване на административния акт е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на [чл. 166, ал. 2 от АПК](#) дава възможност при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия да бъде спряно предварителното изпълнение ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Искането за спиране изпълнението на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане обаче е неоснователно така както е предявено с жалбата до съда, защото е недоказано. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр.с ал. 2 от АПК установява в тежест на жалбоподателя да установи причини, които да обосноват спиране на акта - факти и обстоятелства, от които да се заключи, че изпълнението на обжалваните актове би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В случая в жалбата до съда не се сочат никакви обстоятелства от категорията на визираните в чл. 166, ал. 2 АПК, които да водят до извод, че предварителното изпълнение на решението и разпореждането ще доведе до трудно поправима вреда за жалбоподателят или значителна такава. Искането до съда е формулирано бланкетно, без твърдения за евентуални вреди и доказателства в тази насока.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 34 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на М. И. А., чрез адв. В.Г. с адрес: [населено място], [улица] вх.В ет.8 ап.22 за спиране изпълнението на решение № 1040-21-171 от 19.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-00671571 от 31.10.2019г., издадено от ръководителя на контрол по разходите на ДОО.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: